

Usædvanlig spændingsroman er mere end voldtægt og mord

Laura Lippman skriver om sandhed og konsekvens omkring voldtægt og mord i fortiden.

POLITIKEN SYNES

AF **BO TAO MICHAËLIS**

Den modne, smukke og velgifte Eliza er med sine to børn og en karrieremand vendt tilbage til USA efter en årrække i London. Nu bor hun i Washington, er en del af hovedstadens jetset og på alle måder indbegrebet af den amerikanske drøms husmoder og moder.

Men der er et mareridt i hendes fortid, som spøger i sindet i form af døde piger efter sengetid.

Unge kvinder voldtaget og dræbt, hvor kun Eliza som det sidste offer overlevede voldtægten. Selvfølgelig med ar i sjælen og et vedvarende traume.

Så arriverer et brev fra hendes gerningsmand, som i 20 år har siddet på dødsgangen og ventet på sin henrettelse. Nu rinder timeglasset ud og giftampullen venter ham snarest.

Mon hun vil tage kontakt med ham? Tale med ham og muligvis finde frem til soning, om ikke forsoning?

Eliza er ikke meget for sligt, og brevet sætter hende tvungent på sporet af, hvad der egentlig skete dengang, hun var en lille pige på ungdommens skyggeside med drager og dæmoner. Også hendes personlige.

Usædvanligt intelligent spændingsroman

'Jeg vil altid ku' genkende dig' er en usædvanligt intelligent og inciterende spændingsroman om serielle mord og ditto voldtægter.

Men den er mere end det. Den noget lange sag har som tematisk rød tråd at pendle mellem før og nu.

Eliza på sporet af sin fortid, mens du følger den småautistiske Walters klodsede forsøg på at score en kæreste for at ende med at begå mord.

Sådan faldt dommen i hvert fald i sin tid. Men fik vi så hele sandheden om Eliza, som faktisk var sammen med Walter noget længere end de andre ofre?

Det sidste sorte punktum

Mere skal ikke siges her. Romanen er på alle måder fuld af snoet ambiguitet og tvesyn. Forfatteren siger selv i et efterord, at hun ikke lader sin egen holdning til dødsstraf indgå i intrigen.

Men som alle ved, er døden jo altid det sidste sorte punktum, hvor selv den mest klare sag lukkes for stedse.

I teksten står døren til dødsgangen for læseren stadigvæk på klem, kisten er ikke skruet helt til. På den gode måde forstås.